

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ
Γραφείο Τύπου

Βερολίνο, 31.12.2002

Γραφείο Τύπου / Δνσεις Α' και Γ'
 Εργαστήριο - " " / Γραφεία Υπουργού, Υφυπουργού, ΓΓΤ, ΓΓΕ
 - Γ. Τ. Αμβούργου και Μονάχου
 (ΕΔ: κ. Πρέσβυ, ΑΚΑΜ, ΓΣΟΕΥ)

ΕΠΕΞ ΚΟΠΗΣΗ ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΝ ΜΕ 299/31.12.2002

Der Rheinischer Merkur γιά το ευρωπαϊκό-πολιτικό πορτραίτο του νέου προέδρου της ΕΕ
Κ. Σημίτη και γιά τις προτεραιότητες της Ελληνικής Προεδρίας στην ΕΕ

Der Rheinischer Merkur (άρθρο του Thomas Gutschker) αναφέρεται στο πρόγραμμα και τις προτεραιότητες της Ελληνικής Προεδρίας, προβάλλοντας την προσωπική συμβολή του έλληνα πρωθυπουργού Κ. Σημίτη στην ευρωπαϊκή πορεία και ανάπτυξη της Ελλάδος, παραθέτοντας παράλληλα στοιχεία από την ακαδημαϊκή και πολιτική σταδιοδρομία του:

**Υπότιτλος: «Κώστας Σημίτης/ Ο νέος πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου
 συμφιλίωσε τους Έλληνες με την Ευρώπη»**

Τίτλος: «Ο άνθρωπος των έργων»

Επισημωτικό σημείωμα: Μέχρι το τέλος του επόμενου εξαμήνου, ο έλληνας πρωθυπουργός θα είναι πρόεδρος της ΕΕ. Με την Γερμανία, όπου σπούδασε και δίδαξε, έχει ιδιαίτερους δεσμούς.

Παρά να είναι η τελευταία φορά που ένας Έλληνας βρίσκεται στη κορυφή του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Στην Ευρώπη των «25» δεν θα μπορεί να υπάρχει κάθε εξάμηνο εναλλαγή από χώρα σε χώρα στην προεδρία του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Στο θέμα αυτό συμφωνούν όλοι, μεγάλες και οι μικρές χώρες, οι οποίες πάντα απήλθαιναν τη δημοσιότητα (που τους χάριζε η προεδρία).

Ο Κώστας Σημίτης, που αναλαμβάνει από την αρχή του χρόνου πρόεδρος της ΕΕ, θα σημαλαυθεί την ευκαιρία ώστε να προσδώσει στη χώρα του γιά μία ακόμη φορά ευρωπαϊκή λάμψη, αλλά και γιά να υπερσπισθεί τη θέση των μικρών χωρών, όταν κατά τους επόμενους μήνες θα συζητείται στη Συντακτική Συνέλευση η νέα θεσμική διάρθρωση της Ένωσης.

Για το ότι ο λόγος του έχει βαρύτητα στο κύκλο των «15» δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία. Ο διάσημος Σοσιαλδημοκράτης, ιδρυτικό μέλος -από το 1974- του ΠΑΣΟΚ, ήταν ήδη Έλληνας, όταν οι περισσότεροι από τους κομματικούς του φίλους έβλεπαν την Κοινότητα ως αλλόκλη μεγαλοκαπιταλιστών και ιμπεριαλιστών. Ενώ ο Ανδρέας Παπανδρέου ως αρχηγός του κόμματος ήταν εναντίον της ένταξης της χώρας του στην τότε ΕΟΚ, ο Σημίτης 'έναρτούσε αφίσεις' υπέρ της Ευρώπης, αυτός ήταν και ο λόγος που ο τότε πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ τον απέλεμψε από την Κεντρική Επιτροπή του Κόμματος το 1979.

Μόλις δυό χρόνια αργότερα κατέστη σαφές ότι ο Σημίτης στην πραγματικότητα είχε κερδίσει τη μέγχη της κατεύθυνσης/προσανατολισμού. Ο Α. Παπανδρέου έγινε τότε πρωθυπουργός μιας χώρας, την οποία είχαν οδηγήσει στην ΕΕ οι Συντηρητικοί, ενώ ο Σημίτης ανέλαβε τη θέση-κλειδί στο Υπουργείο Γεωργίας. Τότε, η Ελλάδα εθεωρείτο αναπτυσσόμενη ευρωπαϊκή χώρα -κομμά διατυπωμένο ως «χώρα υπό σύγκλιση»- με οικονομική δύναμη κάτω από τα

2/3 τρίτα του μέσου όρου των κρατών-μελών. Σήμερα, η Ελλάδα εξακολουθεί να είναι ο κυριότερος των 15, αλλά η διαφορά έχει συρρικνωθεί στο 1/3.

Σε αυτή την επιτυχή εξέλιξη κανένας δεν είχε μεγαλύτερο μερίδιο απ' ότι ο Σημίτης.

(Για συνέχεια, το δημοσίευμα αναφέρεται στην περαιτέρω πολιτική σταδιοδρομία του πρωθυπουργού, σε βιογραφικά στοιχεία και στην ακαδημαϊκή του σταδιοδρομία στη Γερμανία, καθώς και στους δεσμούς του με το γερμανικό χάρο υπογραμμίζοντας:)

Ο Κώστας Σημίτης παρέμεινε φίλος της Γερμανίας. Αυτό, ίσως, να τον βοηθήσει, όταν τους επόμενους μήνες χρειασθεί να αντιμετωπίσει διενέξεις συμφερόντων. Ως πρωθυπουργός μιάς χώρας, της οποίας η ανάπτυξη δεν θα ήταν δυνατή χωρίς αγροτικές κοινοτικές επιδοτήσεις, υποστηρίζει τη γενναιόδωρη ενίσχυση των νέων, ανατολικών, μελών της ΕΕ. Αντίθετα, το Βερολίνο θέλει να περιορίσει τις άμεσες αγροτικές ενισχύσεις και να τις επαναφέρει στον χάρο της εθνικής ευθύνης. Προς την κατεύθυνση αυτή ενδέχεται να οδηγήσουν οι διαπραγματεύσεις στα πλαίσια του Διεθνούς Οργανισμού Εμπορίου για την μείωση των επιδοτήσεων των εξαγωγών αγροτικών προϊόντων.

Διαφορές υπάρχουν, επίσης, και στο θέμα της πολιτικής ασύλου. Η Ελλάδα ως χώρα του συμβάνου του Σένγκεν, που δεν συνορεύει απ' ευθείας με κανένα κράτος της ΕΕ, πλήττεται ιδιαίτερα από τα κύματα μετανάστευσης. Δεν περνά ούτε νύχτα που οι τουρκικές συμμορίες δουλεμπόρων να μην εισάγουν λάθρα (στην Ελλάδα) πρόσφυγες από τις κουρδικές περιοχές, από το Αφγανιστάν ή τη Σρί Λάνκα. Για το λόγο αυτό, η Αθήνα επιδιώκει μία ευρωπαϊκή πολιτική στο θέμα της παροχής ασύλου, ώστε να υπάρξει μία κατά το δυνατόν ισομερής κατανομή των βαρών σε όλους τους ώμους. Αυτό αποτελεί προτεραιότητα της νέας ευρωπαϊκής προεδρίας. Το ίδιο επιθυμεί και το Βερολίνο, όμως μέχρι σήμερα έχει μπερδαλιστεί μία ευρωπαϊκή ρύθμιση από το φόβο χαλάρωσης της σχετικής γερμανικής νομοθεσίας.

Μία άλλη προτεραιότητα της προεδρίας Σημίτη έχει να κάνει με τη γεωγραφική θέση της χώρας του. Ο Έλληνας πρωθυπουργός θέλει να ενεργοποιηθεί, ώστε τα βαλκανικά κράτη να απελευθερώσουν μία ενταξιακή προοπτική. Με την Αλβανία και την «Μακεδονία» η Ελλάδα έχει κοινά σύνορα, το ίδιο και με τη Βουλγαρία που θέλει να γίνει μέλος το 2007. Εάν επιτευχθεί η ενσωμάτωση της ΝΑ Ευρώπης, οι Έλληνες δεν θα είναι πλέον αποκομμένο τμήμα της ΕΕ. Όπως, κατ' αρχήν πιο κοντά είναι η διεύρυνση προς Ανατολάς. Για την πανηγυρική υπογραφή των συνθηκών ένταξης τον Απρίλιο, ο Σημίτης έχει επιλέξει ένα μέρος στη πατρίδα του με ιδιαίτερα σημαντικό συμβολισμό: την Ακρόπολη.

Το δημοσίευμα –το οποίο και συναποστέλλεται- πλαισιώνεται από εμμεγέθη φωτογραφία του Έλληνα πρωθυπουργού με τη λεζάντα: «Ευγενής (παρουσία): Ο Κώστας Σημίτης αισθάνεται άρτιο στη διπλωματική σκηνή, χωρίς όμως να είναι ο άνθρωπος των εντυπωσιακών εμφανίσεων στη λαϊκή σκηνή»

(όπως το δημοσίευμα δεν επισημάνθηκε στα χρονικά περιθώρια που μας έχουν τεθεί από Κ.Υ, επειδή η εφημερίδα –που εκδίδεται στη Βόννη- μας περιέρχεται με το μεσημεριανό ταχυδρομείο).

Πίλος σημειώνουμε ότι η Berliner Morgenpost δημοσίευσε την ανταπόκριση του Andreas Müller για τους στόχους της Ελληνικής Προεδρίας που έχει δημοσιευθεί και στην Die Welt (βλ. επισκόπηση Γ.Τ. Αμβούργου 240/30.12.2002)

ΒΛΑΧΟΥ

KOSTAS SIMITIS / Der neue EU-Ratspräsident hat die Griechen mit Europa versöhnt

Mann der Fakten

Bis Jahresmitte steht der Ministerpräsident der Union von Deutschland ist er besonders verbunden; dort hat er studiert und gelebt.

REINHARDT/SCHNEIDER

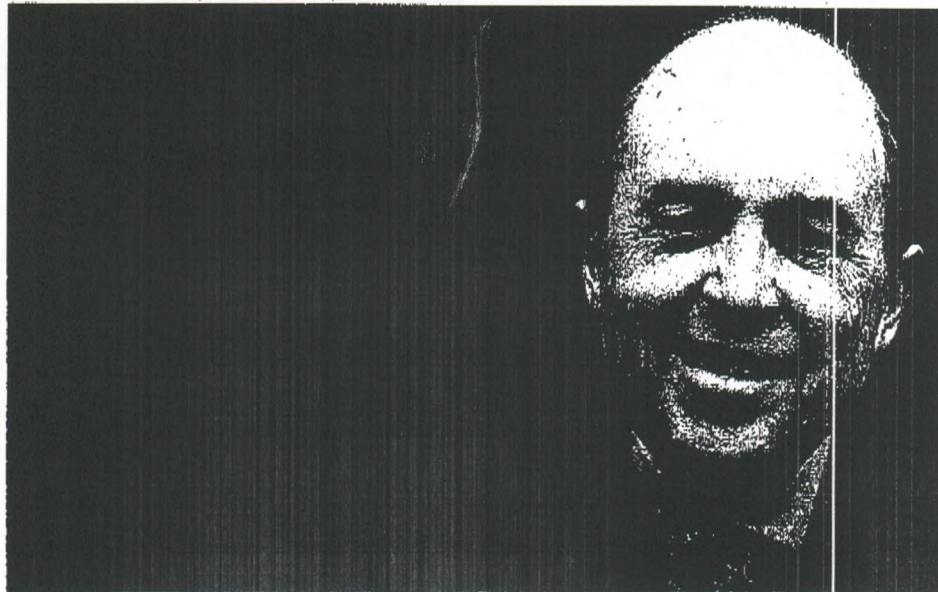
Verbindlich ist es das letzte Mal, dass ein Grieche an der Spitze des Europäischen Rats steht. Im Juni 2003 kann der Vereinigte Staaten von Europa der Wahl und Regierungsfestsitzung in Athen das halbe Jahr vor Ende der Amtszeit. Darüber sind sich nicht alle einig, auch die Kleinen Länder, die den das halbe Jahr der Aufmerksamkeit genießen haben. Kostas Simitis, seit Jahresmitte der neue EU-Ratspräsident, wird bei A. sporn genug sein, sich dem europäischen Glanz auf Griechisch zu stellen. Und den Kleinen eine Stimme zu geben, wenn der Zukunft die Verantwortung nächsten Monaten über das neue institutionen-gelagerte ist.

Das sein, aber der Kreis der fünfzehn Gewalt hat, steht außer Frage. Der 65-jährige Simitis, Doktor, 1974 Mitglied der Sozialistischen Sozialistischen Bewegung (P. sok), war Europäer schon als Mitglied seiner Partei und in dem Studentenverband noch einen Club von Griechischen und kooperativen. Während Andreas Papandreu die Parteiführer gegen eine Mitgliedschaft in der damaligen Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft (EWG) kämpfte, machte Kostas Simitis Pläne für Europa. Dafür warf ihm „der Alt“ nur ein Zentralkomitee der Partei, das war 1975.

Sparen und Privatisieren

Schon zwei Jahre später war klar, dass Simitis in Athen mit den Richtungskampfen gewohnt, hatte Papandreu wurde Ministerpräsident eines Landes, das die Konzepte von der EWG gefolgt hat, um ein Mitglied der Partei-gelagerte zu sein. Die „Institutionen“. Dem „Licht“ Simitis über die Aufgabe zu Millionen Menschen entziehen aus Europa, zu erfüllen, sein als galt Griechenland als der politische Entwicklung und -wettbewerb, es drückte hieß das „Konzept“, die eine Wirtschaftskraft, die zwei Drittel unter dem Durchschnitt der Mitgliedstaaten lag. Heute ist es immer noch Schwächen der Griechen, aber der Abschied ist ein Erfolg zu schrumpft.

Niemand hat an die Erfolgsgeschichte größeren Ansehens als Simitis. 1985 wurde er als Wirtschafts- und Finanzminister einer Regierung, der gelbe, über den zu Europa erreicht hätte.

VERBINDLICH: Kostas Simitis fühlt sich auf diplomatischem Parkett wohl, ein Volkstribun ist er nicht (Foto: AP)

Binnen vier Jahren sank die Inflationsrate von 25 auf 16 Prozent, das Leistungsbilanzdefizit um die Hälfte. Simitis, kein Volkstribun wie Papandreu, erwarb sich den Ruf eines „Mannes der Fakten“ und „genauen Rechners“. Nach der Regierungsübernahme 1993 kehrte er als Superminister für Industrie, Energie, Technologie und Forschung in das Kabinett zurück und trieb die Privatisierung der Staatsunternehmen voran. Drei Jahre später übernahm er Papandreu, zuerst als Ministerpräsident und nach dessen Tod im Sommer auch als Parteiführer.

Eine einzige Zahl symbolisiert seinen Erfolg: Im Jahr 2000 lag die Inflation nur noch bei 2,6 Prozent - im Rahmen des europäischen Stabilitätspakts. Simitis wurde wiedergewählt und konnte vor einem Jahr mit elf anderen Staaten den Euro einführen. Darauf hätten auch politische Freunde keine Wette abgeschlossen.

Der Weg in die Politik war durchaus vorgezeichnet. Großvater und Vater waren bekannte Juristen, die Eltern im Widerstand gegen die deutschen Besatzer engagiert. „Wer unter solchen Umständen den Anwalt war, wurde automatisch politisiert“, sagt Spiros Simitis, der zwei Jahre ältere Bruder, Vorsitzender des Nationalen Ethikrats in Deutschland. Diese Erfahrung sollte auch Kostas nach dem Militärputsch 1967 machen. Er opponierte gegen das Obristenregime unter Georgios Papadopoulos, ging in den Untergrund und konnte sich nur durch Flucht seiner Verhaftung entziehen. Italienische Studenten schmuggelten ihn 1969 unter falschem Namen aus dem Land.

Exil fand Simitis dort, wo er auch studiert hatte und promoviert worden war: in Deutschland. Er habilitierte sich

an der Universität Konstanz und nahm 1971 einen Ruf an die Universität Gießen an. Dort lehrte er bis zum Sturz der Militärjunta Handels- und Zivilrecht. Ein Leben fern der Heimat und doch nicht heimatlos: Der Bruder lebte ganz in der Nähe, als Professor für Arbeitsrecht in Frankfurt.

Einsatz für den Balkan

Unversehens hatte sich ein Kreis geschlossen. 1954 war Kostas seinem älteren Bruder nach Marburg gefolgt, um bei Rudolf Reinhardt Rechtswissenschaften zu studieren. Kurz nach dem Krieg in das Land der früheren Besatzer zu gehen, zumal als Sohn verfolgter Eltern, war ungewöhnlich. Allerdings hatten beide seit Kindertagen Deutsch gelernt. „Unsere Eltern haben scharf zwischen der deutschen Kultur und den Nationalsozialisten unterschieden“, erinnert sich Spiros Simitis. Für einen griechischen Bildungsbürger führte der Weg zu den eigenen, vom Osmanischen Reich abgeschnittenen Wurzeln notwendigerweise über das humanistische Deutschland. Das galt auch für Juristen: Hier wurde jene Rechtstradition gepflegt, an die Griechenland wieder anknüpfen wollte. Der Titel der Dissertation, mit der Kostas Simitis 1959 in Marburg den Doktorgrad erwarb, deutet die Richtung an: „Gute Sitten und Ordre public“.

Ein Freund Deutschlands ist Kostas Simitis geblieben. Das wird vielleicht helfen, wenn in den kommenden Monaten Interessenkonflikte auszutragen sind. Als Ministerpräsident eines Landes, dessen Aufstieg ohne Brüsseler Agrarbehörden nicht möglich gewesen wäre, pocht Simitis auf großzügige Un-

terstützung der neuen Mitglieder im Osten. Ingegen will Berlin die Direktzahlungen an Landwirte begrenzen und teilweise in die nationale Verantwortung zurückführen. Die Verhandlungen im Rahmen der Welt Handelsorganisation über eine Senkung landwirtschaftlicher Exportsubventionen könnten in eine solche Richtung führen.

Differenzen gibt es auch in der Asylpolitik. Griechenland ist als Schengenstaat ohne direkte Grenze zu einem anderen EU-Land von den Migrationsströmen besonders betroffen. Keine Nacht vergeht, in der nicht türkische Schleppverbände Mitleidlinge aus den kurdischen Gebieten, aus Afghanistan oder Sri Lanka einschleusen. Schon deshalb ist Athen an einer europäischen Asylpolitik gelegen, die die Lasten möglichst gleichmäßig auf alle Schultern verteilt - eine Priorität der neuen Präsidentschaft. Das will auch Berlin. Aus Furcht vor einer Aufweichung des deutschen Rechts hat es eine EU-Regelung aber bisher blockiert.

Mit der geografischen Lage hat auch ein anderer Schwerpunkt von Simitis Ratspräsidentschaft zu tun. Der griechische Regierungschef will sich dafür stark machen, dass die Balkanstaaten eine Beitrittsperspektive bekommen. Mit Albanien und Mazedonien hat Griechenland eine gemeinsame Grenze, auch mit Bulgarien, das 2007 Mitglied sein will. Wenn die Integration Südosteuropas gelingt, werden die Griechen kein abgesprengter Teil der EU mehr sein.

Näher liegt zunächst jedoch die Ost-erweiterung. Für die festliche Unterzeichnung der Beitrittsverträge im April hat Simitis einen besonders symbolträchtigen Ort in seiner Heimatstadt Athen ausgesucht: die Akropolis. □